

Sygn. akt VII K 665/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Marta Bugajska-Sójka

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku,

sprawy **K. W.** s. R. i M. z domu B., ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 06.09.2015 r. ok. godz. 23:00 w m. G., gm. R. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 00:07 do stężenia na poziomie 0,85 mg/l, o godz. 00:14 do stężenia na poziomie 0,83 mg/l, o godz. 00:20 do stężenia na poziomie 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **K. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 49 § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 2kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 września 2015 r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIIK 665/15

UZASADNIENIE

K. W. w dniu 6.09.2015 roku ok. godz. 23.00 został zatrzymany przez patrol policji. Oskarżony poruszał się samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), a do zatrzymania doszło w miejscowości G..

Do zatrzymania doszło na skutek pościgu i ucieczki z pojazdu.

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.9;

notatka urzędowa-k.1)

Badanie przeprowadzone za pomocą urządzenia alkometru o godz. 00.07 wykazało 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 00.14 wykazało 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 00.20 – 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół badania-k.2)

K. W. ma 25 lat, jest kawalerem, bez zawodu, prowadzi działalność gospodarczą- dochód 500 złotych miesięcznie, ma na utrzymaniu dziecko i narzeczoną w ciąży, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.14 odw.)

Oskarżony nie był karany.

(dane o karalności -k.5)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że prowadził samochód po wcześniejszym wypiciu alkoholu.

Przed sądem oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził wcześniej złożone wyjaśnienia. Podał, że w dniu zatrzymania jechał do kolegi po pomoc, przejechał około 1 km.

Swoje zachowanie na miejscu zdarzenia oskarżony tłumaczył tym, że nie wiedział, iż gonią go policjanci.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.9,-k.14-15)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, złożone zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego. Korespondują one z protokołem użycia alkotestu, alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji. W ocenie sądu tłumaczenie, że nie wiedział, iż jest zatrzymywany przez policjantów to przyjęta linia obrony.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badań oraz nie kwestionował wartości wyników.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony K. W. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprowadził się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdował stanowił zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze i o tym oskarżony powinien wiedzieć.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości. Nadto miał świadomość tego, że wcześniej spożywał alkohol.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie był karany oraz to, że jest osobą młodą. Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i dość duże stężenie alkoholu.

W ocenie sądu karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara grzywny. Ilość stawek (80) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, wysokość każdej stawki (10) zaś, sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Zakaz ten orzeczono na najkrótszy możliwy okres czasu.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 2 orzeczono o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 49§2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne.

Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Mając na uwadze postawę oskarżonego oraz sumę dolegliwości związanych z wymierzoną karą i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzonym świadczeniem pieniężnym w ocenie Sądu jest to wystarczającą reakcją na czyn, którego dopuścił się oskarżony.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026).

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468)

Opłatę w wysokości 80 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 10.06.2016r. sygn.akt IVKa 245/16